

ikke så meget et spørgsmål om pengene. Det er det også, men man kan jo ikke vide eksakt, hvor mange penge det drejer sig om, før man ved, hvad det er, de beslutter sig til at få ind under huslejen. Så er det et spørgsmål om, at det er ganske urimeligt, at dette Folketing vedtager, at én bestemt gruppe lejere her i landet kan få offentlig støtte til deres fritidsaktiviteter betalt af den gruppe af lejere, som ikke har de samme muligheder, fordi de bor i en anden type byggeeri. Det er ikke rimeligt, og den slags principper ønsker vi ikke at indføre i boligbyggeriloven.

Derudover er det i skingrende misstrid med de intentioner, der hidtil er arbejdet efter i Boligministeriet om at lave den rene husleje, om at lave det rene huslejebegreb, således at man sikrede, at man kun gav boligstøtte til formålet at bo. Boligstøtten er kun beregnet til at støtte det at bo; hverken til at lave rideskole, sangforening eller andet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagenes overgang til anden (for forslaget til folketingsbeslutnings vedkommende anden (sidste)) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget og forslaget til folketingsbeslutning henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 17:

Forslag til folketingsbeslutning om Nykredits reservefonde.

Af Kirsten Jacobsen (FP), Kristen Touborg (SF) og Frank Aaen (EL).
(Fremsat 8/11 94).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Nykreditsagen vedrører et kompliceret for- eningsretligt spørgsmål, og der foreligger nu en meget klar og enstemmig dom fra Østre Landsret. Landsretten finder, at de berørte låntageres ret til en andel af seriereservefonden har så helt underordnet betydning i låneforholdet, at man i vedtægterne har kunnet begrænse denne andel uden samtykke fra hver enkelt låntager.

Ved afgørelsen af det spørgsmål har landsretten lagt vægt på en række momenter, og det kan bl.a. nævnes, at retten har tillagt det vægt for det første, at seriereservefonde har som hovedformål at tjene til sikkerhed for den pågældende series lån og ikke at spare midler op for låntagerne, for det andet at det på grund af lånenes lange løbetid på forhånd er usikkert, om en låntager overhovedet vil få et beløb udbetalt ved lånets indfrielse, og for det tredje at kreditforeninger adskiller sig fra andre foreninger ved, at obligationsejerne har så væsentlig interesse i foreningerne, at den samlede formue ikke uden videre kan udloddes til medlemmerne.

Østre Landsret mener endvidere, at dispositionerne ikke har været retsstridige, idet de er rimeligt begrundede i kreditforeningernes tilpasning til samfundsudviklingen og i kravene til foreningernes soliditet.

Justitsministeriet og Kammeradvokaten finder, at Østre Landsret i sine præmisser giver en fylldig og velargumenteret begrundelse for sine konklusioner – og det vil sige dommen – og de anser det for sandsynligt, at Højesteret i tilfælde af anke vil nå til samme resultat som landsretten.

Det kan tilføjes, at Nykreditsagen vedrører dispositioner truffet over en 20-årig periode med tilsynsmyndighedens accept.

På den baggrund har regeringen besluttet ikke at anke sagens hovedspørgsmål. I Boligudvalgets samråd med mig den 27. oktober var der ikke flertal imod denne indstilling. Finanstilsynet har den 2. november tilbagekaldt det påbud til Nykredit, som landsretsdommen vedrørte.

Regeringen kan således ikke støtte beslutningsforslag nr. B 17. Derimod finder regeringen, at de helt usædvanlig store tilkendte sagsomkostninger bør søges prøvet ved Højesteret. En særskilt indbringelse af omskostningerne for Højesteret kræver tilladelse fra Justitsministeriet, og der er søgt om en sådan tilladelse.